



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce **J. L. V.**, zastoupeného Ing. Zdeňkem Urbanem, daňovým poradcem se sídlem Jungmannova 319, Jičín, proti žalovanému **Odvolačimu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2014, č.j. 2304/14/5000-14301-702127,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a obsah napadeného rozhodnutí

[1] Výše označeným rozhodnutím žalovaný přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí Finančního úřadu pro Zlínský kraj, č.j. 1223771/13/3301-05404-706070, ze dne 4.7.2013, kterým bylo zastaveno řízení podle zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „daňový řád“). Důvodem bylo, že odvolání proti platebnímu výměru za květen 2012 bylo správci daně doručeno po zákonem stanoveném termínu k podání odvolání.

[2] Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve shrnul skutkový stav věci. Dále připomenul nálezy Ústavního soudu ze dne 11.2.2009 sp. zn. III. ÚS 2509/08 a konstatoval, že pro posouzení včasnosti telefaxového podání je rozhodující okamžik doručení, nikoliv odeslání. Konstatoval, že z nálezu Ústavního soudu vyplývá, že nelze přičítat k tíži správci daně, jestliže daňový subjekt zvolí postup doručování dle ust. § 71 odst. 3 daňového řádu a zašle odvolání formou e-mailu, přičemž si neověří, zda toto podání bylo doručeno, neboť toto je účinné ode dne, kdy bylo doručeno správci daně.

[3] Dále žalovaný konstatoval, že podání datované zástupcem žalobce dne 14.2.2013 bylo doručeno správci daně až dne 21.2.2013, tedy po termínu pro podání odvolání. Pokud v takovém případě vzniknou pochybnosti o doručení, musí daňový subjekt prokázat doručení správci daně. Běžně lze využít zadání požadavku na potvrzení doručení datové zprávy, součástí potvrzení je i datum a čas s uvedením hodiny, minuty a sekundy, kdy byla datová zpráva doručena. K této problematice se vyjádřil i NSS v rozsudku ze dne 11.8.2006, č.j. 8 Afs 82/2006-68.

[4] Pokud se týká § 35 odst. 1 písm. c) daňového řádu, který stanoví, kdy je zachována lhůta v případě tzv. „nekvalifikované“ formy podání, je možné toto podání považovat za řádné, pokud je potvrzeno, nebo opakováno způsobem uvedeným v § 71 odst. 1 daňového řádu. Podání obsahující náležitosti dle § 71 odst. 1 daňového řádu bylo podáno dne 18.2.2013, přičemž téhož dne bylo i odesláno. I toto podání však bylo podáno po zákonem stanovené lhůtě.

[5] Správce daně obdržel podání dne 18.2.2013 označené jako odvolání, proto zahájil v souladu s ust. § 91 odst. 1 daňového řádu příslušné úkony. Nezávisle na tom však prověřoval faktické datum doručení e-mailu datovaného dne 14.2.2013. Až po podrobném ověření doručení zjistil, že odvolání bylo podáno po zákonné lhůtě a bylo vydáno rozhodnutí o zastavení řízení. Výzva k odstranění vad odvolání není důkazem o včasnosti podání, protože neprokazuje, kdy odvolání proti platebnímu výměru došlo ke správci daně. Pokud se týká námitky žalobce ohledně předvídatelnosti chování v souladu s § 8 odst. 2 daňového řádu, toto nebylo porušeno, neboť v okamžiku, kdy správce daně zjistil, že lhůta pro podání odvolání nebyla dodržena, řízení zastavil. Takovým způsobem by postupoval i v případě jiného subjektu.

[6] Dále žalovaný konstatoval, že v souvislosti s okamžikem doručení, popř. podání odvolání „nekvalifikovanou formou“ žalobce argumentuje nepřipadně důvodovou zprávou, neboť výňatek, který uvádí, se týká kvalifikované formy podání, kdy u datové zprávy odeslané pomocí datové schránky je z hlediska zachování lhůty rozhodný okamžik odeslání podání či dopisu z datové schránky odesílatele, nikoliv až okamžik dodání do datové schránky správce daně. Pokud se žalobce domáhal důkazu prostřednictvím testovacího e-mailu ze dne 12.7.2013, tento je důkazem o doručení e-mailu v tento konkrétní den a nemůže být důkazem k tomu, že podání s datem v záhlaví 14.2.2013 bylo správci téhož dne doručeno. Daňový subjekt, tedy žalobce, měl prokázat doručení e-mailu potvrzením o doručení, což neučinil. Naopak správce daně má důkaz o tom, že tento e-mail byl přijat na server správce daně až dne 21.2.2013.

II. Obsah žaloby

[7] V žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě žalobce namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť byly žalovaným nesprávně a neúplně posouzeny odvolací důvody a námitky uplatněné v průběhu odvolacího řízení.

[8] Zástupce žalobce, daňový poradce Ing. Zdeněk Urban, podal dne 14.2.2013 prostřednictvím e-mailu odvolání proti platebnímu výměru č.j. 102180/13/3301-24804-704215 vydanému dne 9.1.2013, který byl zástupci žalobce doručen dne 15.1.2013, a kterým byla vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2012. Daňový řád daňovému subjektu umožňuje učinit podání vůči správci daně i prostřednictvím elektronické pošty, proto bylo odvolání odesláno dne 14.2.2013 na oficiální e-mailovou adresu podatelna3301@fs.mfcr.cz. Podle § 35 odst. 1 písm. c) daňového řádu je lhůta zachována je-li nejpozději v poslední den lhůty podána datová zpráva adresovaná věcně a místně příslušnému správci daně, která je podepsána uznávaným elektronickým podpisem. Účinky podání má dle § 71 odst. 3 daňového řádu rovněž úkon učiněný vůči správci daně za použití datové zprávy bez uznávaného elektronického podpisu nebo za použití jiných přenosových technik, které je správce daně způsobilý přijmout, pokud je toto podání do 5 dnů ode dne, kdy došlo správci daně, potvrzeno nebo opakováno způsobem uvedeným v § 71 odst. 1 daňového řádu. Dne 18.2.2013 bylo datovou zprávou prostřednictvím datové schránky zástupci daňového subjektu opakováno podání odvolání ze dne 14.2.2013. Lhůty stanovené zákonem tak byly dodrženy.

[9] Obeznamení správce daně s odvoláním podaným dne 14.2.2013 vyplývá i z postupu správce daně, neboť ten na odvolání reagoval výzvou k odstranění vad odvolání č.j. 325734/13/3301-240804-704215 a dále pokračoval v odvolacím řízení, po odstranění vad daňovým subjektem vydal dne 27.3.2013 výzvu k prokázání skutečností ve smyslu § 113 odst. 2 daňového řádu. Na obě tyto výzvy žalobce prostřednictvím svého zástupce řádně a včas reagoval. Ve výzvě k odstranění vad odvolání bylo výslovně uvedeno, že správce daně posoudil odvolání podané dne 14.2.2013. Žalobce je toho názoru, že pokud by v momentě vydání výzvy k odstranění vad odvolání byly zřetelné skutečnosti zakládající důvodnost zastavení řízení, tedy např. zmeškání lhůty, správce daně by daňový subjekt nevyzýval k odstranění vad správcem daně akceptovaného podání, ale řízení by již v té době zastavil. Z povahy činnosti správce daně totiž vyplývá povinnost ověřit, zda podání bylo učiněno řádně a včas.

[10] Žalobce odkazuje na zásadu legitimního očekávání, právní jistoty a povinnost vyřizovat věci bez zbytečných průtahů. Veškeré orgány jsou povinny ve své činnosti postupovat s maximální mírou racionality, je absurdní a nelogické, aby správce daně téměř po 5 měsících od podání odvolání odvolací řízení zastavil z důvodu, že neobdržel zástupcem daňového subjektu deklarované odvolání.

[11] Žalovaný se podivil nad tím, že je zarážející využití podání prostřednictvím e-mailu u daňového poradce, který má zřízenou datovou schránku. Žalobce zdůrazňuje, že podání učiněné prostřednictvím e-mailu není zákonem vyloučeno, naopak je výslovně umožněno. V předmětné věci se tak událo proto, že zástupce žalobce z datové schránky odesílá podání prostřednictvím oprávněné pracovnice, která v předmětném čase nebyla přítomna, a proto byla zvolena forma e-mailu. Protože z postupu správce daně nebylo zřejmé, že by zde byla pochybnost o doručení odvolání řádně a včas, nebylo zástupcem žalobce přistoupeno ke speciální archivaci potvrzení o odeslání, neboť automaticky se tato potvrzení archivují přibližně 1 měsíc. Zástupce žalobce tedy nemohl předpokládat potřebu prokazování odeslání a doručení podání. Dle žalovaného měl žalobce

prokázat doručení e-mailu potvrzením o doručení. Dle žalobce toto není výlučným důkazním prostředkem. Žalobce je toho názoru, že doručení lze prokázat postupem správce daně, ze kterého je zjevné, že mu podání doručeno bylo. Na doručení lze bezpečně a spolehlivě usuzovat ze samotného chování správce daně, které následovalo po podání odvolání. Toto chování je zásadní. Pokud správce daně na odvolání podané dne 14.2.2013 reagoval, a to opakovaně, je nepochybné, že se s ním fakticky seznámil a bylo mu řádně a včas doručeno.

[12] Není myslitelné, aby nesrovnalosti ohledně doručení prostřednictvím zvolené přenosové techniky šly k tíži daňového subjektu, který spoléhá na to, že zákonem mu umožněný režim učinit procesní úkon zajistí, že důsledky jeho podání reálně nastanou. Pokud správce daně zpochybňuje doručení podání, musí nejprve sám unést břemeno tvrzení způsobilé doručení zpochybnit. Opačný výsledek by vedl k tomu, že by správce daně mohl svévolně popírat doručení jakéhokoliv podání pouhým vyjádřením, že mu nebylo doručeno. Správce daně nepředložil žádný relevantní důkaz o pozdním doručení, naopak na podání žalobce reagoval s tím, že odvolání podané dne 14.2.2013 obdržel.

III. Vyjádření žalovaného

[13] Žalovaný nejprve shrnul skutkový stav a konstatoval, že žalobní námitky se v zásadě shodují s námitkami uvedenými žalobcem v odvolání proti rozhodnutí správce daně. S těmito námitkami se žalovaný vypořádal již v napadeném rozhodnutí.

[14] Předmětem sporu je otázka, zda odvolání směřující proti platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty, který byl vydán Finančním úřadem pro Zlínský kraj, Územní pracoviště ve Zlíně, bylo podáno včas a nebyl tak důvod pro rozhodnutí dle ust. § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu. Předmětný platební výměr byl zplnomocněnému zástupci žalobce doručen prostřednictvím datové schránky dne 15.1.2013. V tomto platebním výměru bylo uvedeno poučení, že odvolat se je možno ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho doručení. Podle § 33 odst. 2 daňového řádu lhůta stanovená podle dní počíná běžet dnem, který následuje po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůt. Lhůta tedy v tomto případě začala běžet ode dne 16.1.2013, posledním dnem lhůty pro podání odvolání byl den 14.2.2013. Ostatně tyto skutečnosti jsou mezi účastníky nesporné.

[15] Dále žalovaný odkázal na § 71 odst. 1 a 3 daňového řádu, ve znění účinném do 31.12.2013. Z uvedených ustanovení vyplývá, že účinky včas podaného odvolání má rovněž úkon učiněný vůči správci daně za použití datové zprávy bez uznávaného elektronického podpisu nebo za použití jiných přenosových technik, které je správce daně způsobilý přijmout, pokud je toto podání ode dne, kdy došlo správci daně potvrzeno nebo opakováno způsobem uvedeným v odst. 1 (tedy písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou, která je podepsána uznávaným elektronickým podpisem, nebo která je odeslána prostřednictvím datové schránky). Tuto lhůtu nelze prodloužit ani navrátit v předešlý stav.

[16] V případě včasného zopakování, popř. potvrzení podání, je tedy zachována lhůta, rozhodným okamžikem je v tomto případě doba, kdy správci daně bylo doručeno původní podání. Ze spisu je zřejmé, že až dne 21.2.2013, tedy po lhůtě, která končila dne 14.2.2013, byl správci daně doručen e-mail, jehož obsahem bylo dovolání proti platebnímu výměru. Před tímto datem, dne 18.2.2013, bylo správci daně doručeno podání označené jako „odvolání – opakované podání proti platebnímu

výměru ze dne 9.1.2013, doručenému dne 15.1.2013 podané prostřednictvím datové schránky zplnomocněného zástupce žalobce“, tj. rovněž po lhůtě pro podání odvolání proti danému platebnímu výměru, v němž žalobce deklaroval, že se jedná o opakované podání učiněné dne 14.2.2013, které bylo odesláno bez zaručeného elektronického podpisu a nebylo realizováno prostřednictvím datové schránky. První podání ve věci bylo tedy podání doručené správci daně dne 18.2.2013 a v tento den bylo zahájeno odvolací řízení.

[17] Ze spisu je zřejmé, že správce daně ve vazbě na tvrzení žalobce o včasnosti podání odvolání prověřoval průběh doručování předmětného e-mailu, jehož obsahem bylo odvolání. Rozborem internetového záhlaví daného e-mailu bylo zjištěno, že dotčené podání, tedy e-mail, jehož obsahem bylo odvolání a měl být odeslán dne 14.2.2013, bylo správci daně doručeno až dne 21.2.2013 v 8:32 hod., a to na první kontaktní server Ministerstva financí, přičemž tento server neměl žádnou odstávku ani jinou poruchu a byl v dotčenou dobu v plném provozu. Je tedy zřejmé, že odvolání bylo podáno jednoznačně po lhůtě. Rovněž po lhůtě bylo učiněno podání prostřednictvím datové schránky, které bylo doručeno správci daně dne 18.2.2013.

[18] Vzhledem k uvedenému bylo na místě odvolací řízení zastavit dle ust. § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu.

[19] V případě tzv. nekvalifikovaných forem podání, tedy mimo jiné e-mailových podání, je okamžikem rozhodným pro zachování lhůty okamžik jejich doručení správci daně. Datum odeslání e-mailové zprávy ze strany žalobce je zcela irrelevantní. Ust. § 35 odst. 1 písm. c) daňového řádu, kdy okamžikem rozhodným pro zachování lhůty, je v případě zde specifikovaných elektronických podání okamžik jejich odeslání, nikoliv okamžik jejich přijetí na technickém zařízení správce daně, se na prostá e-mailová podání nevztahuje. Ze spisu je zřejmé, že předmětné e-mailové podání bylo správci daně doručeno až dne 21.2.2013, tedy po lhůtě. Po lhůtě bylo doručeno i podání ze dne 18.2.2013 učiněné prostřednictvím datové schránky. Nelze tedy souhlasit se žalobcem, že zákonem stanovené lhůty byly dodrženy.

[20] Pokud žalobce stále zastává názor, že lhůty byly dodrženy, bylo na něm, aby prokázal, že odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě, tedy nejpozději 14.2.2013. Tento názor žalovaného koresponduje i s konstantní judikaturou, např. s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 11.8.2006, č.j. 8 Afs 82/2006-68. Dále žalobce odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 22.1.2009, sp. zn. III. ÚS 2361/08, ve kterém je uvedeno „v případě elektronických podání neopatřených zaručeným elektronickým podpisem bylo tedy povinností stěžovatele prokázat nejen údaj o jeho odeslání, ale současně i to, že podání (žaloba) bylo v zákonné lhůtě doručeno soudu. Listina předložená stěžovatelem (e-mailová hláška s datem odeslání 3.3.2008) však okolnost, kdy byla zpráva s žalobou doručena soudu, neprokazuje“.

[21] Žalobcem navržené důkazy – kopie e-mailu odeslaného dne 14.2.2013, výzva k odstranění vad odvolání učiněné správcem daně, kopie potvrzení o doručení testovacího e-mailu ze dne 12.7.2013, nejsou důkazy způsobilé prokázat doručení e-mailové zprávy obsahující odvolání nejpozději dne 14.2.2013. Ze spisu je zcela zřejmé, že tato zpráva byla správci daně doručena až dne 21.2.2013. Pokud se týká námitky, že správce daně ve výzvě k odstranění vad hovořil o odvolání podaném dne 14.2.2013, žalovaný odkázal na obsah napadeného rozhodnutí.

[22] Pokud žalobce apeloval na principy právního státu, zásadu legitimního očekávání právní jistoty a povinnost vyřizovat věci bez zbytečných průtahů v souvislosti s tím, že je absurdní a

nelogické, aby správce daně téměř 5 měsíců od podání odvolání řízení zastavil z důvodu, že deklarované odvolání neobdržel, odkázal žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalovaný nezpochybňuje právo daňových subjektů učinit podání tzv. nekvalifikovanou formou podání, tedy např. formou e-mailu. Pokud tak daňový subjekt učiní, musí si být vědom toho, že rozhodným okamžikem pro zachování lhůty je okamžik doručení podání správci daně, a to na rozdíl např. od podání učiněného prostřednictvím datové schránky. Vzniknou-li pochybnosti o doručení e-mailu, je na daňovém subjektu, aby prokázal doručení tohoto podání správci daně vůbec, popř. datum jeho doručení. Této povinnosti žalobce nedostál.

IV. Replika žalobce

[23] Žalobce setrval na své dosavadní argumentaci, zejména zdůraznil, že potvrzení o doručení e-mailu nemá pozici výlučného důkazního prostředku, kterým lze prokázat doručení. Dle žalobce lze doručení prokázat jiným způsobem, a to tím, že je z postupu adresáta zjevné, že mu bylo doručeno. Dle žalobce lze v této věci na doručení bezpečně a spolehlivě usuzovat ze samotného chování správce daně. Správce daně ve výzvě k odstranění vad ze dne 26.2.2013 potvrdil přijetí odvolání podaného dne 14.2.2014, je tedy zjevné, že mu bylo odvolání včas doručeno. Pokud správce daně uvedl, že správce daně posoudil vámi učiněné odvolání podané dne 14.2.2013, je zřejmé, že z úřední povinnosti musel posoudit i skutečnost, zda toto odvolání bylo vůbec podáno, a zda bylo podáno řádně a včas.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[24] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce daně a shledal, že žaloba **není důvodná**. Za splnění podmínek stanovených v §51 odst. 1 zákona č. 150/2002 sb. soudního řádu správního soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

[25] Jak soud zjistil ze správního spisu, platebním výměrem ze dne 9.1.2013, č.j. 102180/13/3301-24804-704215, byla žalobci vyměřena daň z přidané hodnoty za květen 2012 ve výši nadměrného odpočtu 3 101 Kč. Tento platební výměr byl doručen zástupci žalobce do datové schránky dne 15.1.2013 a obsahoval poučení dle § 109 odst. 4 daňového řádu o možnosti podat odvolání ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení. Dne 18.2.2013 byla správci daně doručena zástupcem žalobce písemnost označená „odvolání – opakované podání proti platebnímu výměru č.j. 102180/13/3301-24804-704215 ze dne 9.1.2013, doručenému dne 15.1.2013“. V této písemnosti je mimo jiné uvedeno, že dne 14.2.2013 bylo podáno odvolání proti výše uvedenému platebnímu výměru, které bylo odesláno bez zaručeného elektronického podpisu a nebylo ani realizováno prostřednictvím datové schránky. Dále jsou zde uvedeny důvody odvolání a je avizováno, že odvolání bude doplněno ve lhůtě 15 dnů.

[26] Dne 21.2.2013 bylo na adresu správce daně – podatelna3301@fs.mfcr.cz doručena emailová zpráva, v jejímž záhlaví je uvedeno, že byla odeslána 14.2.2013 v 18,50 a je označena jako „*Odvolání proti platebnímu výměru č.j. 102180/13/3301-24804-704215 ze dne 9.1.2013, doručenému dne 15.1.2013 – Ing. L. V.*“

[27] Správce daně vydal dne 26.2.2013 výzvu k odstranění vad odvolání, ve kterém uvedl, že posoudil odvolání podané dne 14. 2. 2013 a z důvodu absence náležitostí tuto výzvu vydává a dne 27.3.2013 vydal výzvu k dokazování. V žádné z těchto písemností listin se správce daně nevyslovoval k otázce včasnosti podání odvolání.

[28] Ze spisu dále vyplývá, že správce daně prověřoval e-mail doručený dne 21.2.2013. Ze zjištění vyplynulo, že uvedený e-mail byl doručen v uvedený čas na první kontaktní server příjemce (www@mfcz.cz) Ministerstva financí. Nebylo zjištěno, že by tento server měl nějakou odstávku nebo jinou poruchu. V dotčenou dobu byl v provozu. Dle vyjádření pracovníka IT oddělení týdně prodleva s doručením musela nastat na straně odesílatele.

[29] Dne 4.7.2013 bylo rozhodnutím správce daně č.j. 1223771/13/3301-05404-706070 odvolání zamítnuto a odvolací řízení zastaveno dle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu. Důvodem bylo podání odvolání po lhůtě vymezené v §109 odst. 4 daňového řádu.

[30] Proti rozhodnutí správce daně podal žalobce včas odvolání, o kterém rozhodl žalovaný v napadeném rozhodnutí, které je shrnuto výše v bodech 2 až 6. Odvolací námitky žalobce byly prakticky totožné se žalobními námitkami.

[31] Soud se plně ztotožňuje s tím, jak věc posoudil správce daně a žalovaný. Podle § 71 odst. 1 daňového řádu lze podání učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou, která je podepsána uznávaným elektronickým podpisem, nebo která je odeslána prostřednictvím datové schránky. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení účinky podání má rovněž úkon učiněný vůči správci daně za použití datové zprávy bez uznávaného elektronického podpisu nebo za použití jiných přenosových technik, které je správce daně způsobilý přijmout, pokud je toto podání do 5 dnů ode dne, kdy došlo správci daně, potvrzeno nebo opakováno způsobem uvedeným v odst. 1.

[32] Prvním podáním žalobce, které bylo prokazatelně doručeno správci daně a které obsahovalo odvolání žalobce proti platebnímu výměru, bylo podání doručené dne 18.2.2013. Toto podání bylo učiněno opožděně, neboť lhůta uplynula 14. 2. 2013. Dle svého obsahu toto podání mělo být podáním potvrzujícím, resp. opakovaným, tak je předpokládáno § 71 odst. 1 a 3. Aby toto podání mohlo být potvrzujícím nebo opakujícím, muselo by před tím v zákonem stanovené lhůtě pro odvolání být správci daně doručeno podání emailem, tak jak bylo v tomto podání uvedeno. V daném případě však e-mailové podání bylo doručeno až po podání ze dne 18.2.2013, a to dne 21. 2. 2013. Je na něm uvedeno datum odeslání 14. 2. 2014, správci daně však bylo, jak vyplývá ze spisu, doručeno až 21. 2. 2013.

[33] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, čj. 9 Afs 28/2010-79 „*Podání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci (§ 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů)* je učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci.

[34] Soud se nesouhlasí s názorem žalobce, že správce daně svým jednáním, kdy vydal výzvu k odstranění vad odvolání a výzvu k dokazování, potvrdil, že odvolání bylo podáno včas. Správce daně ve výzvě k odstranění vad odvolání uvedl, že posoudil odvolání podané 14. 2. 2013, ve výzvě k dokazování omylem uvedl, že odvolání bylo učiněné dne 14. 3. 2013. V žádné z těchto výzev se otázkou včasnosti podání nezabýval a jejich vydání nemohlo žádným způsobem ovlivnit fakt, že

odvolání bylo podáno po lhůtě. Bez ohledu na jejich vydání bylo povinností správce zkoumat podmínky řízení a odvolání zamítnout a odvolací řízení zastavit podle § 113 odst. 1 písm. c), pokud zjistil, že odvolání bylo podáno po lhůtě.

[35] Nemohlo dojít ani k porušení zásady legitimního očekávání a právní jistoty. Tyto zásady by byly porušeny, pokud by správce daně za obdobných skutkových okolností v jiné věci rozhodl, že odvolání bylo podáno včas a žalobce by tedy očekával, že i jeho odvolání bude posouzeno jako včasné. Nic takového ale žalobce ani netvrdil.

[36] Soud se jednoznačně ztotožňuje se správními orgány v posouzení otázky důkazního břemene. Žalovaný správně odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 22.1.2009, sp. zn. III. ÚS 2361/08, který je citován výše v odst. 20. Soud odkazuje rovněž na nález Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 2509/08, podle kterého „*Pro posouzení včasnosti telefaxového podání je rozhodující okamžik doručení, nikoli odeslání (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). Je povinností stěžovatele vyvrátit časový údaj o doručení vyznačený na telefaxovém podání. Ovšem za stavu důkazní nouze, kdy nelze ověřit pravdivost stěžovatelova tvrzení o době zaslání telefaxového podání, přičemž tento stav byl zaviněn pochybením soudu, je třeba vycházet z presumpce včasnosti doručení podání.*“ (Zdejší soud dodává, že podání učiněné emailem bez zaručeného elektronického podpisu je svou povahou obdobné, jako v uvedeném případě, který řešil Ústavní soud.)

[37] V daném případě nebylo zjištěno, že by na straně správních orgánů došlo k jakémukoliv pochybení. Žalobce v případě odvolání využil možnost „nekvalifikované formy podání“ a odvolání zaslal emailem. Bylo na žalobci, aby pokud tuto formu doručování zvolil, prokázal odeslání i doručení. Účinky zahájení odvolacího řízení na základě emailového podání, (samozřejmě pouze v případě jeho doplnění, resp. opakování způsobem uvedeným v § 71 odst. 3 daňového řádu), mohly nastat pouze v případě, pokud by odvolání označené datem 14. 2. 2013 bylo skutečně téhož dne doručeno správci daně. Tato skutečnost však prokázána nebyla, přičemž bylo na žalobci, aby doručení prokázal. Správní orgány se nedopustily žádného jednání, které by umožňovalo dospět k závěru o presumpci včasnosti podání odvolání

VI. Závěr a náklady řízení

[38] Soud tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti. Z těchto důvodů zdejší soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[39] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu